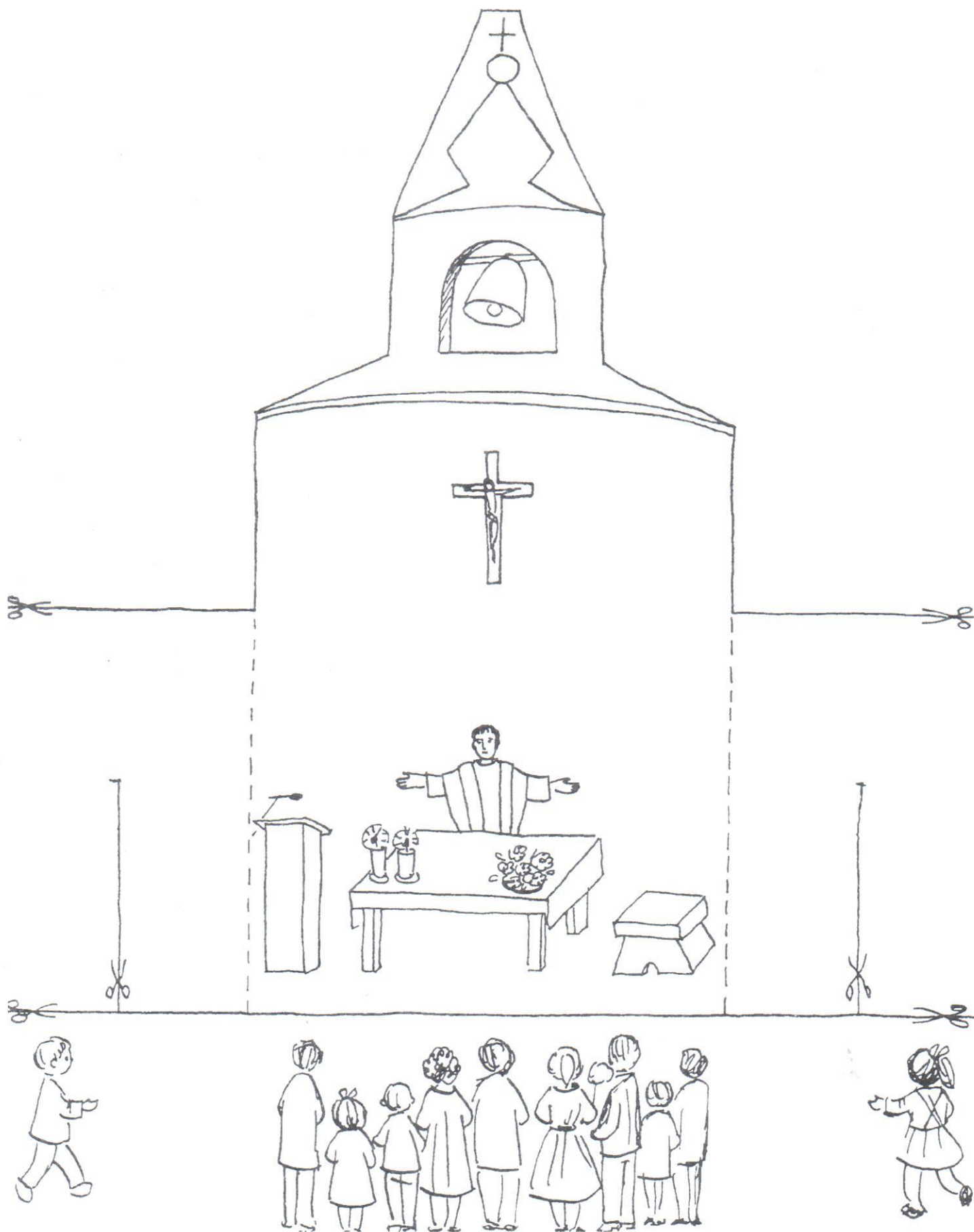

7. Modlíme se společně

7. Modlíme se společně

Místo této hodiny je vhodné navštívit kostel, aby se děti mohly seznámit se základními předměty jako je svatostánek, obětní stůl, oltář a křtitelnice. I nepraktikující děti už mají první zkušenost s modlitbou a umějí znamení kříže.

Cíl:

- A) Dítě se má seznámit se slovem církev – jako s velkou rodinou, která se schází na společné oslavě, raduje se a Bohu děkuje.
- B) Dítě se má naučit první slova modlitby Otče náš.

Pomůcky:

- 1. pracovní listy, děti potřebují nůžky
- 2. kulatý ubrus, příp. obruč na cvičení nebo stužku
- 3. pro každé dítě květinu z papíru, z umělé hmoty nebo opravdovou sedmikrásku

Metodický postup (nejdeme-li do kostela)

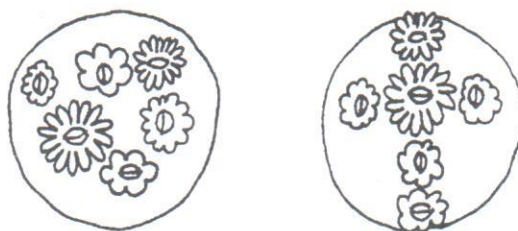
1. Modlitba

Hodinu začneme znamením kříže.

2. Uvedení do tématu

Opakujeme látku celého oddílu a kreslíme přitom na tabuli. Nejprve na tabuli nakreslíme **semínko** (semínko - to jsem já). Nakreslíme tolik semínek, kolik je dětí ve skupině. Ze semínka vyroste květinka (to jsem taky já, rostu). Katecheta dokreslí kolem semínek i lístky květiny. V menší skupině mohou děti jedno po druhém přijít k tabuli, vybrat si „své“ semínko a dokreslit kolem něj „svou“ květinu.

Pak spojíme květy do kytice tím, že kolem nich nakreslíme stužku - **kruh**, znamená, že patříme k sobě. Přemýšlíme, co všechno nás spojuje (scházíme se, zpíváme, modlíme se, učíme se, máme se rádi a má nás rád Bůh). Znamením toho, že nás Bůh má rád, je kříž. Katecheta nakreslí na tabuli ještě jeden kruh. Květy v něm však už nebudou libovolně položené, ale budou tvořit kříž.

* Skládání obrazu

V menší skupině můžeme s dětmi totéž tvořit na zemi jako obraz. Dáme každému dítěti jednu malou květinu (může být vystřížená z papíru, z umělé hmoty nebo opravdová sedmikráska). Jako kruh použijeme obruč na cvičení (bývá ve třídě), stužku, kterou vytvarujeme do tvaru kruhu, nebo kulatý ubrus, který jsme používali při oslavě v katechezi č. 5. Děti do kruhu umístí nejprve květiny libovolně a po úvahách o tom, co nás spojuje, poskládají květiny do tvaru kříže.

3. Vlastní téma

Bůh má rád všechny lidi. Lidé, kteří věří, že je Bůh má rád a kteří se spolu scházejí, aby ho oslavovali, tvoří dohromady jednu velkou rodinu. Říkáme jí církev. Doma se scházíme – celá rodina - u jednoho stolu. Tady jsme se také sešli u jednoho stolu (vzpomeneme si na katechezi č. 5). **Stůl, u kterého se scházíme všichni dohromady, je také v kostele. Každou neděli vyzvánějí kostelní zvony a zvou všechny lidi do kostela ke společnému stolu. Neděle je sváteční den.**

4. Dynamika

* Co říkají zvony?

Rozdělíme děti do tří skupin. Každá bude představovat jeden kostelní zvon – velký, prostřední a malý. Zvoníme slovy: „Pojď“ „Slavíme“ a „Těšíme se“.

Zvoníme všelijak: každá skupina zvlášť, silně i potichu nebo všichni dohromady. Stejně jako zvony zvoní společně, tak i my tvoříme jedno společenství oslavující Boha.

5. Práce s pracovním listem

Rozdáme dětem pracovní listy a podíváme se, co v kostele můžeme najít. Ukážeme si obětní stůl, děti najdou kříž a zvon. Pojmenujeme i ostatní předměty na obrázku.

Odstříhneme spodní pruh papíru, obrys kostela vystříhneme podle naznačených čar a přehneme podle přerušované čáry. Vytvoříme vchod do kostela. Když pruh papíru vložíme do nastříhnuté čáry, vznikne papírový model kostela s lidmi shromážděnými kolem obětního stolu. U vchodu do kostela stojí dva kamarádi, naši průvodci, se kterými se na obrázcích ještě několikrát setkáme.

6. Závěr

Od této chvíle začneme děti postupně učit modlitbu **Otče náš**. Učíme ji po částech podle příslušného oddílu. Slova modlitby dětem jednoduše přiblížíme: Bůh nás má rád, říkáme mu tatínku - **Otče**. Je to **náš** společný tatínek, který přebývá **na nebesích, tedy všude kolem nás**. Chceme ho mít také rádi, proto říkáme: **posvět' se jméno tvé**. Od začátku můžeme jednotlivé věty doplňovat postoji, které najdeme v úvodu metodiky. Na závěr hodiny uděláme znamení kříže a tato slova se pomodlíme.

Doplňující literatura: Kaňa, J., Bůh mě má rád, katecheze č. 30